

MINISTER INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 18 listopada 2020 r.

Znak sprawy: BM-1.054.57.2020

Pan
Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez Senatora Jerzego Wcisłę na 16. posiedzeniu Senatu w dniu 14 października 2020 r., przekazuję następujące informacje.

Budowa drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską jest priorytetowym zadaniem administracji morskiej z uwagi na nadrzędny interes publiczny, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa i obronności państwa. Jej realizacja zapewni m. in. swobodny dostęp do portów Zalewu Wiślanego oraz rozszerzenie wachlarza działań jednostek Sił Zbrojnych RP (jednostki patrolowe, rozminowania, oraz reagowania kryzysowego) i Straży Granicznej, co jest istotne dla zapewnienia obronności państwa. Realizacja Programu wpłynie na poprawę bezpieczeństwa również w kontekście użycia jednostek ratownictwa morskiego SAR.

Nadrzędnym interesem i obowiązkiem Państwa polskiego jest zapewnienie bezpieczeństwa granic. Powyższe wynika z art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którym, Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju.

Należy podkreślić, że przedmiotowa inwestycja realizowana jest przez władze polskie zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi i UE, w tym przepisami w zakresie ochrony środowiska.

Decyzja Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 17 września 2020 r., znak: GDOŚ-WDŚ/ZOO.420.6.2019.mko.52, zmienia jedynie w części zapisy decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 5 grudnia 2018 r., znak: WOOŚ.4211.1.2017.AZ.67 o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Droga wodna łącząca Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską – lokalizacja Nowy Świat”. Pozostała część decyzji, jak orzekł organ odwoławczy jest prawidłowa, co uzasadniało pozostawienie części decyzji bez zmian. GDOŚ nie znalazł przesłanek uzasadniających uchylenie decyzji RDOŚ w Olsztynie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Zarówno decyzja pierwotna jak i decyzja GDOŚ nie nakłada na Inwestora obowiązku realizacji działań kompensacyjnych.

Zarówno Wykonawca części I zadania Budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, jak i wykonawcy pozostałych części tego zadania, będą zobowiązani do podjęcia w trakcie realizacji inwestycji wielu działań minimalizujących negatywny wpływ na środowisko. Zobowiązanie do podjęcia tych działań zostało zawarte już w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydanej przez RDOŚ w Olsztynie, jak również z decyzji GDOŚ z dnia 17 września 2020 r.

Decyzja GDOŚ nie dotyczy działań kompensacyjnych tylko minimalizujących, koniecznych do uwzględnienia zarówno na etapie przedinwestycyjnym, w trakcie realizacji, jak i w fazie eksploatacji przedsięwzięcia. Prace realizowane są przy stałym nadzorze środowiskowym, prowadzonym na zlecenie Zamawiającego, jak i Wykonawcy, których rolą jest przede wszystkim kontrola przestrzegania przez Wykonawcę warunków

realizacji inwestycji określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wykonanie postanowień decyzji środowiskowej podlega nadzorowi RDOŚ.

Wszystkie działania minimalizujące, ujęte zarówno zapisami decyzji RDOŚ w Olsztynie o środowiskowych uwarunkowaniach, jak i wprowadzone decyzją GDOŚ z dnia 17 września 2020 r., do wypełnienia których zobowiązany jest zarówno Wykonawca aktualnie realizujący część I zadania, jak i Wykonawcy, którzy będą realizowali pozostałe części zadania, są brane pod uwagę. Koszty dodatkowych działań minimalizujących zostały wstępnie oszacowane. Nie przewiduje się, że realizacja dodatkowych działań minimalizujących będzie miała wpływ na harmonogram realizacji inwestycji.

Obowiązujące przepisy, zarówno krajowe jak i unijne, nie zawierają obowiązku ani trybu formalnego informowania Komisji Europejskiej o podjętych działaniach minimalizujących, jak też poddawania ich konsultacjom społecznym. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nakłada na Inwestora obowiązek sprawozdawczości w trakcie realizacji przedsięwzięcia, a także obowiązek opracowania analizy porealizacyjnej. Na podstawie decyzji RDOŚ z 5 grudnia 2018 r., raz na dwa miesiące przedkładane są RDOŚ w Olsztynie oraz RDOŚ w Gdańsku, informacje o stopniu zaawansowania prac, przyczynach ewentualnych postojów prac, pełnionym nadzorze środowiskowym oraz stosowanych działaniach minimalizujących. Raporty podsumowujące wyniki nadzoru środowiskowego i monitoringów przyrodniczych przedkładane są RDOŚ w Olsztynie oraz RDOŚ w Gdańsku raz w roku do 31 grudnia.

Łączę wyrazy szacunku,

z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Andrzej Bittel

Sekretarz Stanu

Dokument podpisany elektronicznie.